

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 101/18	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1 Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	P. O. (1)-ski	<p>w dniu 14 listopada 2017 roku w W. ze sklepu (...) znajdującego się na terenie Centrum Handlowego Galeria (...) przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch sztuk kurtek marki T. T. o łącznej wartości 1.098 zł na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,</p> <p>tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W dniu 14 listopada 2017 roku około godz. 10:00 P. O. (1) wraz ze swoim znajomym – mężczyzną o nieustalonej tożsamości weszli do sklepu sieci P.&C., znajdującego się na terenie Centrum Handlowego Galeria (...), przy ulicy (...) w W.. Mężczyźni zaczęli się rozglądać, a następnie obydwaj opuścili lokal. Około godziny 10:20 P. O. (1) wraz z ww. mężczyzną ponownie weszli do sklepu. Mężczyźni poruszali się tymi samymi alejkami, ponadto kilkakrotnie patrzyli się na siebie. Po chwili każdy z nich zabrał z wieszaków jedną kurtkę marki T. T. i wybiegł ze sklepu. Zauważył to pracownik ochrony sklepu, T. G.. Mężczyzna wybiegł ze sklepu, a następnie ujął P. O. (2), którego znajomemu udało się uciec w nieznanym kierunku. T. G. odebrał mężczyźnie skradzioną kurtkę i powiadomił o zdarzeniu funkcjonariuszy Policji, którzy dokonali zatrzymania P. O. (2). Łączna wartość skradzionych kurtek wyniosła 1.098 zł, zaś wartość nieodzyskanej kurtki – 549 zł.</p> <p>P. O. (1) ma 33 lata. Jest kawalerem o wykształceniu podstawowym, na którego utrzymaniu pozostaje małoletnie dziecko w</p>	Zeznania T. G.	9-10, 288	
---	----------------	-----------	--

<p>wieku dwóch i pół roku. P. O. (1) pracował dorywczo na budowie osiągając z tego tytułu dochód w kwocie 2300 zł miesięcznie. Obecnie przebywa w Zakładzie Karnym. P. O. (1) jest osobą uzależnioną od alkoholu oraz innych substancji psychoaktywnych Podczas popełnienia zarzucanego mu czynu P. O. (1) mógł znajdować się w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, jednak był to stan, którego skutki były mu wcześniej znane. Zdolność oskarżonego do rozpoznania zarzucanego mu czynu oraz pokierowania swoim postępowania nie zniesiona lub w znacznym stopniu ograniczona.</p> <p>P. O. (1) był wielokrotnie karany za różne przestępstwa, w tym występki przeciwko mieniu, życiu i zdrowiu, wolności, a także znieważenia funkcjonariuszy publicznych. Obecnie P. O. (1) odbywa karę pozbawienia wolności.</p>			
<p>Wyjaśnienia P. O. (2) złożone w postępowaniu przygotowawczym, częściowo wyjaśnienia złożone przez oskarżonego na rozprawie</p>	<p>18-19, 283v</p>		
<p>Protokół oględzin nagrania z monitoringu</p>	<p>27-30</p>		

Protokół zatrzymania osoby	2		
Protokół przeszukania osoby	5-7		
Protokół zatrzymania rzeczy	23-26		
Protokół oględzin rzeczy	50-53		
Karta karna	246-247		
Odpis wyroku w sprawie o sygn. III K 507/12 i informacje o odbytej karze	36-45		
Opinie sądowo-psychiatryczne	150-152, 235-236		
Opinia sądowo-psychologiczna	179-181		
1.2 Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	P. O. (1)-ski	Czyn opisany w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Wyjaśnienia oskarżonego, w których twierdził że dopuścił się kradzieży	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie	283v	

jednej kurtki marki T. T., a nie dwóch.			
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Zeznania T. G.	Zeznania świadka były spójne, konsekwentne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny. T. G. jako osoba obca dla oskarżonego nie miał żadnego interesu w jego fałszywym zeznawaniu na jego niekorzyść. Ponadto świadek jako pracownik ochrony sklepu z pewnością był w stanie ocenić, że zachowanie oskarżonego oraz towarzyszącego mu mężczyzny o nieustalonej tożsamości wskazywało na to, że działali oni wspólnie i w porozumieniu ze sobą. Zeznania świadka zgodne były z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny, tj. protokołem oględzin nagrania z monitoringu oraz protokołami zatrzymania oskarżonego, zatrzymania rzeczy oraz przeszukania P. O. (2).	
Wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu	Zgodne z pozostałym materiałem dowodowym		

przygotowaw-czym oraz częściowo na rozprawie – w których przyznał się do kradzieży jednej kurtki	uznanym przez Sąd za wiarygodny. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że oskarżony miał jakikolwiek powód do oskarżania siebie, o czyn, którego nie popełnił.	
Protokół oględzin nagrania z monitoringu	Dokument sporządzony przez osobę uprawnioną tj. funkcjonariusza Policji. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała jego autentyczności ani rzetelności.	
Protokół zatrzymania osoby	Dokument sporządzony przez osobę uprawnioną tj. funkcjonariusza Policji. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała jego autentyczności ani rzetelności.	
Protokół przeszukania osoby	Dokument sporządzony przez osobę uprawnioną tj. funkcjonariusza Policji. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała jego autentyczności ani rzetelności.	
Protokół zatrzymania rzeczy	Dokument sporządzony przez osobę uprawnioną tj. funkcjonariusza Policji. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała jego autentyczności ani rzetelności.	
Karta karna	Dokument sporządzony przez osobę uprawnioną. Żadna ze stron	

	postępowania kwestionowała autentyczności rzetelności.	nie jego ani	
Odpis wyroku w sprawie o sygn. III K 507/12 i informacje o odbytej karze	Dokument sporządzony przez osobę uprawnioną. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała jego autentyczności ani rzetelności.		
Opinie sądowo-psychiatryczne	Jasne i pełne. Sporządzone przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie. Żadna ze stron nie kwestionowała wynikających z nich wniosków.		
Opinia sądowo-psychologiczna	Jasna i pełna. Sporządzone przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie. Żadna ze stron nie kwestionowała wynikających z niej wniosków.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1	Wyjaśnienia oskarżonego P. O. (1)-skiego złożone na rozprawie, w których	Oskarżony twierdził, że dopuścił się kradzieży jednej, a nie dwóch kurtek, jak wskazano w akcie oskarżenia.	

przyznał się do kradzieży jednej, a nie dwóch kurtek

Powyższe wyjaśnienia P. O. (2) sprzeczne były nie tylko z dowodami w postaci zeznań T. G. oraz dowodami nieosobowymi, ale również z wyjaśnieniami oskarżonego złożonymi w postępowaniu przygotowawczym (k. 18-19). Składając wyjaśnienia w Komendzie Rejonowej Policji W. II P. O. (1) przyznał się do zarzucanego mu czynu, tj. kradzieży dwóch kurtek marki T. T. o łącznej wartości 1.098 zł, dokonanej wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną. Na rozprawie oskarżony twierdził, że myślał iż przyznaje się do kradzieży jednej kurtki. Zdaniem Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia. P. O. (1) własnoręcznie podpisał protokół przyznania się do zarzucanego mu czynu. Ponadto z opinii biegłych psychiatrów (235-236) wynika, że mimo uzależnienia od substancji psychoaktywnych stan psychiczny oskarżonego w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności do rozpoznania jego znaczenia oraz zdolności do pokierowania swoim postępowaniem. Nie sposób też zgodzić się ze stwierdzeniem, iż oskarżony dopuszczając się kradzieży nie działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą. P. O.

(1) twierdził, że nie zna mężczyzny, który ukradł drugą kurtkę i w żaden sposób nie kontaktował się z nim, zarówno przed popełnieniem zarzucanego oskarżonemu czynu, jak też w trakcie jego popełnienia. Niezależnie od sprzeczności ww. wyjaśnień z wyjaśnieniami złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, o współdziałaniu obydwu mężczyzn świadczy materiał dowodowy uznany przez Sąd za wiarygodny. Z zeznań pracownika ochrony, T. G., wynika że P. O. (1) wraz z mężczyzną o nieustalonej tożsamości weszli do sklepu sieci P.&C.. T. G. otrzymał od pracowników sklepu zgłoszenie iż oskarżony oraz towarzyszący mu mężczyzna „dziwnie się zachowują”. Po chwili obydwaj mężczyźni opuścili sklep. Następnie po upływie dwudziestu minut mężczyźni ponownie weszli do sklepu, a każdy z nich zabrał z półki jedną kurtkę, po czym wybiegli oni ze sklepu. Świadek dodał, że zachowanie mężczyzn wskazywało na to, iż współpracują ze sobą. Zeznania świadka były wiarygodne. T. G. jako pracownik ochrony sklepu z pewnością był w stanie ocenić czy zachowanie oskarżonego i towarzyszącego mu

mężczyzny świadczyło o tym, że działając wspólnie i w porozumieniu zamierzali oni dokonać kradzieży kurtek. Ponadto sam fakt, że mężczyźni dwukrotnie w tym samym czasie weszli do tego samego sklepu świadczy o tym, że wbrew temu, co twierdzi oskarżony nie byli dla siebie osobami obcymi. Dodać należy, że z protokołu oględzin monitoringu wynika, iż P. O. (1) i towarzyszący mu mężczyzna poruszali się tymi samymi alejkami, obserwowali siebie nawzajem i w tym samym momencie podjęli decyzję o kradzieży kurtek. Oskarżony oraz towarzyszący mu mężczyźni działali zatem wspólnie i w porozumieniu. Tego rodzaju działanie charakteryzuje się po stronie każdego ze współników odgrywaniem istotnej roli w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego (Komentarz do art. 18 k.k., red. Grześkowiak 2021, wyd. 7/Wiak). Nie budzi wątpliwości, że działanie obydwu mężczyzn miało na celu popełnienie kradzieży dwóch kurtek marki T. T.. Zarówno oskarżony, jak i towarzyszący mu mężczyzna wynieśli ze sklepu ww. przedmioty. Świadczy T. G. ostatecznie udało się ująć oskarżonego i

		<p>odzyskać skradzioną przez niego kurtkę, natomiast drugi z mężczyzn uciekł w nieznanym kierunku zabierając ze sobą skradzioną wcześniej przez siebie kurtkę. Tym samym wyjaśnienia, w których oskarżony twierdził, że miał zamiar kradzieży tylko jednej kurtki i w żaden sposób nie współdziałał z drugim z ww. mężczyzn, uznać należy wyłącznie za jego linię obrony nieznajdującą potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	P. O. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odpowiedzialności karnej z art. 278 § 1 k.k. podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Czynnością sprawcą ww. czynu jest wyjęcie rzeczy spod władztwa innej osoby i objęcie jej we władanie przez sprawcę wbrew woli osoby dysponującej rzeczą			

i bez podstawy prawnej. Przepisy, o których mowa powyżej może być popełnione wyłącznie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Celem sprawcy jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej, tj. włączenie jej do swojego majątku.

P. O. (1) został oskarżony o kradzież dwóch kurtek marki T. T. o łącznej wartości 1.098 zł, czego miał dokonać działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną, w warunkach, o których mowa w art. 64 § 1 k.k. Działanie wspólnie i w porozumieniu charakteryzuje się po stronie każdego ze współników odgrywaniem istotnej roli w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że oskarżony P. O. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu, tj. występku z **art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.**

Oskarżony działając w zamiarze realizacji kradzieży dwóch kurtek marki T. T. wszedł w towarzystwie mężczyzny o nieustalonej tożsamości do sklepu sieci P.&C. znajdującego się w Galerii (...). Następnie obydwaj mężczyźni opuścili ww.

lokal, a po dwudziestu minutach ponownie weszli do jego wnętrza. Po chwili każdy z nich zabrał jedną kurtkę marki T. T. o wartości 549 zł, a następnie obydwaj wybiegli ze sklepu. Pracownik ochrony, T. G. ujął oskarżonego, jednak drugiemu z mężczyzn udało się uciec wraz ze skradzioną kurtką. Tym samym zachowanie P. O. (2) wypełniło znamiona występkę z art. 278 § 1 k.k. tj. kradzieży.

Dodać należy, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach, o których mowa w art. 64 § 1 k.k. Zgodnie z treścią ww. przepisu jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 (pięciu) lat po odbyciu co najmniej 6 (sześciu) miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

P. O. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa z dnia 8 czerwca 2011 roku orzeczonym w sprawie o sygn. III K 1386/09 orzeczonym za czyn z art. 280 § 1 k.k. oraz za

dwa czyny z art. 278 § 1 k.k. skazany został na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Powyższa kara została objęta karą łączną w ww. wymiarze orzeczoną przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w wyroku łącznym w sprawie o sygn. III K 507/12. P. O. (1) zakończył odbywanie powyższej kary w dniu 6 grudnia 2012 roku.

Czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania, stanowiącego występki z art. 278 § 1 k.k., oskarżony dopuścił się w dniu 14 listopada 2017 roku. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że stanowił on występki podobny do przestępstw, za które wymierzono oskarżonemu karę odbytą w dniu 6 grudnia 2012 roku, stwierdzić należy, że zachowanie P. O. (2) będące przedmiotem niniejszego postępowania wypełniło znamiona zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Z powyższych względów Sąd uznał oskarżonego za winnego, uzupełniając opis popełnionego przez niego czynu o informacje dotyczące działania w warunkach, o których mowa w art. 64 § 1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. O. (1)-ski	I	I	<p>Ustalając wymiar kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 k.k.</p> <p>Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Wobec sprawcy, który dopuścił się popełnienia czynu zabronionego w warunkach, o których mowa w art. 64 § 1 k.k. sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.</p> <p>Wina oskarżonego nie budził wątpliwości. P. O. (1) dopuścił się czynu, który może zostać popełniony jedynie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności uzasadniających stwierdzenie, by w chwili czynu oskarżony znajdował się w stanie wyłączającym lub ograniczającym zdolność rozpoznania znaczenia popełnionego przez niego czynu lub pokierowania swoim postępowaniem.</p> <p>Należy zauważyć, że z opinii biegłych psychiatrów wynika, że</p>

P. O. (1) jest osobą uzależnioną od alkoholu oraz innych substancji psychoaktywnych.

Niemniej jednak biegli stwierdzili również, że nawet jeśli w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, to skutki wprawienia się w ww. stan były oskarżonemu dobrze znane. Tym samym miał on możliwość rozpoznania znaczenia powyższego występkę lub pokierowania swoim postępowaniem. Dodać należy, że P. O. (1) w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał 29 lat, a ponadto był wcześniej karany za podobne przestępstwa. Oznacza to, że miał świadomość iż dokonując kradzieży, wyczerpał swoim zachowaniem znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k.

W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony był wysoki. P. O. (1) popełnił występki przeciwko mieniu, tj. dobru prawnemu zajmującemu wysokie miejsce w hierarchii dóbr podlegających ochronie prawnej. Należy jednak zauważyć, że wartość skradzionych przedmiotów (1098 zł) nie była znaczna. Ponadto

połowę z nich tj. jedną kurtkę udało się odzyskać.

Ustalając wymiar kary Sąd miał na względzie również właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa. P. O. (1) jest osobą przejawiającą lekceważący stosunek do obowiązku przestrzegania porządku prawnego. Oskarżony był kilkunastokrotnie karany, w tym kilkakrotnie za kradzieże i inne przestępstwa przeciwko mieniu, jak również za przestępstwa z udziałem przemocy, a także za znieważenie funkcjonariusza publicznego. Oskarżony wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa został skazany na kary pozbawienia wolności, z których ostatnią odbył w dniu 30 listopada 2014 roku. Mimo odbycia ww. kary oskarżony w żaden sposób nie zmienił swojego postępowania i kolejny raz dopuścił się przestępstwa, dopuszczając się kradzieży w warunkach recydywy. Mając na uwadze powyższe, zasadne jest stwierdzenie, że oskarżony nie wyciągnął żadnych wniosków z dotychczasowego postępowania, a jego postawa świadczy o tym, że jest on osobą zdemoralizowaną.

Dlatego też konieczne jest orzeczenie wobec niego kary przewidującej jego izolację od społeczeństwa, tj. kary pozbawienia wolności. Przy ustaleniu jej wymiaru Sąd wziął pod uwagę również niewielką okoliczność łagodzącą w postaci przyznania się oskarżonego do winy i nieutrudniania toczącego się przeciwko niemu postępowania.

Z powyższych względów Sąd uznał, że właściwe będzie wymierzenie P. O. (2) kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, tj. dwukrotnie wyższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia za popełniony przez niego czyn.

Zdaniem Sądu orzeczenie ww. kary jest zasadne biorąc pod uwagę dotychczasową postawę oskarżonego oraz okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu. Przebywając w zakładzie penitencjarnym P. O. (1) powinien uświadomić sobie, że kolejne wejście na drogę konfliktu z prawem może skutkować wymierzeniem mu długotrwałej kary pozbawienia wolności. Ponadto mając na uwadze dotychczasowy sposób zachowania oskarżonego zasadne jest stwierdzenie, że kolejny brak refleksji nad dotychczasowym postępowaniem w znaczny sposób ograniczy jego

			<p>szansę na zmianę dotychczasowego sposobu życia i możliwość powrotu do normalnego funkcjonowania w ramach społeczeństwa.</p> <p>Jednocześnie, w ocenie Sądu nie sposób stwierdzić, że wymierzona oskarżonemu kara jest nadmiernie surowa. Zasadne jest stwierdzenie, że każda osoba znajdująca się w sytuacji oskarżonego powinna odczuć dolegliwość będącą skutkiem popełnionego przez siebie czynu, a jednocześnie mieć możliwość wyciągnięcia właściwych wniosków umożliwiających jej powrót do społeczeństwa i zmianę sposobu postępowania.</p> <p>Z powyższych względów, w pkt. I wyroku, Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.</p>
P. O. (1)-ski	II	II	<p>Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania, od dnia 14 listopada 2017 roku, godz. 11:00, do dnia 15 listopada 2017 roku, godz.</p>

			13:05, przyjmując, że jest on równoważny dwóm dniom kary pozbawienia wolności.
P. O. (1)-ski	III	III	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 274,50 (dwustu siedemdziesięciu czterech i 50/100) złotych na rzecz pokrzywdzonego, (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Podstawą ustalenia ww. kwoty była wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem w dniu orzekania. Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną o nieustalonej tożsamości dokonali kradzieży dwóch kurtek marki T. T. o łącznej wartości 1.098 zł (wartość jednej kurtki – 549 zł). Pracownik ochrony sklepu, T. G. zatrzymał oskarżonego, który posiadał przy sobie jedną kurtkę. Produkt nie został uszkodzony, w związku z czym został zwrócony sklepowi. Oznacza to, że w dniu orzekania wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem stanowiła równowartość kurtki wyniesionej przez mężczyznę działającego wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym. Produktu tego nie udało się odzyskać. Wartość ww.</p>

			<p>kurtki wynosi 549 zł. Mając jednak na uwadze, że oskarżony dopuścił się kradzieży działając wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną, brak jest podstaw do zasądzenia od P. O. (2) całości kwoty stanowiącej równowartość szkody. Zasadne było natomiast zasądzenie na rzecz pokrzywdzonej Spółki połowy tej kwoty, tj. 274,50 zł. Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w pkt. III wyroku.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-			
<p>1.6. INNE ZAGADNIENIA</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

Sąd oddalił złożone przez oskarżonego wnioski o przesłuchanie w charakterze świadków M. S. (1) oraz M. M.. Należy stwierdzić, że P. O. (1) nie wskazał na jaką okoliczność mają być przesłuchane ww. osoby. Oskarżony wskazał jedynie iż posiadają oni wiedzę o nieznanach Sądowi okolicznościach popełnienia czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania, które mają przemawiać na korzyść P. O. (2). Tym samym należy stwierdzić, że oskarżony nie wykazał, iż okoliczność która ma być udowodniona w wyniku ww. czynności może mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, dlatego też wniosek o jej dokonanie w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania. Tym samym na podstawie art. 170 § 1 pkt. 2 i 5 k.p.k. Sąd postanowił jak wyżej.

Sąd nie uwzględnił wniosku obrońcy oskarżonego o wydanie wyroku w trybie wykroczeniowym, z uwagi na brak podstaw prawnych do tego rodzaju rozstrzygnięcia. Należy mieć na uwadze, że niezależnie od wartości szkody wyrządzonej przestępstwem na dzień wydania wyroku, oskarżony P. O. (1)

był sprawcą dokonanej wspólnie i w porozumieniu z inną osobą kradzieży przedmiotów o wartości 1.098 zł, a nie kradzieży jednej kurtki o wartości 549 zł, jak błędnie wskazywał oskarżony. Czyn zabroniony polegający na kradzieży przedmiotów o wartości 1.098 zł jest przestępstwem, zarówno biorąc pod uwagę obecnie obowiązujące przepisy, jak też stan prawny w chwili jego popełnienia. Niezależnie od powyższego, również kradzież przedmiotu o wartości 549 zł stanowiła przestępstwo, zarówno w chwili popełnienia ww. czynu, jak też obecnie. Z uwagi na powyższe wniosek obrońcy oskarżonego nie zasługiwał na uwzględnienie.

7. KOSZTY PROCESU

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

IV

Mając na uwadze, że oskarżony korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, w osobie adwokata M. S. (2), Sąd w pkt. IV wyroku, na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądził na rzecz ww. adwokata kwotę 1260 (tysiąca dwustu sześćdziesięciu) złotych podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług

	<p>tytułem wynagrodzenia za realizację ww. czynności. Kwota ta ustalona została na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Obrońca oskarżonego uczestniczył w postępowaniu sądowym, będąc obecnym na jedenastu terminach rozprawy. Z powyższych względów Sąd orzekł jak w pkt. IV wyroku.</p>	
V	<p>Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego P. O. (2) z kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Biorąc pod uwagę obecną sytuację życiową oskarżonego obciążenie go kosztami postępowania byłoby niezasadne. P. O. (1) w związku ze skazaniem go na karę pozbawienia wolności w najbliższym czasie będzie pozbawiony możliwości zarobkowania. Dodać należy, że oskarżony obecnie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną za inne przestępstwo. Ponadto ewentualne środki finansowe znajdujące się w jego posiadaniu, oskarżony powinien przeznaczyć na realizację orzeczonego wobec niego obowiązku naprawienia</p>	

	szkody. Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w pkt. V sentencji wyroku.	
6. PODPIS		
Sędzia Katarzyna Zaczek		